

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

נקודות למחשבה והתעמקות בענייני
פרשת ראה תשפ"א

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופירוט בע"מ
יפה רום 40 ירושלים ת"ו
טלפון 02-6520002
www.rachlin.org.il

סרקו להורדה

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת ראה תשפ"א – הראייה הרוחנית, הנהגת שכר ועונש, העלאת הניצוצות

ויש פרצופים, לא רק ספירות. וכל אחד מקבל באמת על מנת לתת. יש התכללות עם שאר הספירות ושאר הפרצופים, זו מערכת שעובדת בשיתוף פעולה, כמו שאומרים היום להבדיל, 'עבודת צוות'. ואז נמשך שפע בהתאם ליכולת הקיבול של הכלים.

וגם כן כל אדם, כל נשמה, כל ניצוץ, שבא לעולם הזה לתקן על ידי תורה ומצוות, הוא מכין כלים כדי שגם בעולם הזה יוכל לקבל שפע, כלשהו, וגם בעולם הבא יקבל את השפע שזכה לו על ידי עבודתו בעולם הזה. אז יהיה מתוקן, ואף אחד לא ימשוך שפע מעבר למה שהוא הכין. "מי שטרח בערב שבת – הוא יאכל בשבת, ומי שלא טרח בערב שבת – מה יאכל בשבת?" למרות ש"כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא", אבל כל אחד יש לו את החלק לפי מה שהוא טרח, וזה המתוקן. וזה מה שנקרא להיטיב.

בכלל, כדי לברוא את העולם ה' יתברך היה צריך בעצם לצמצם את השפעת טובו, כמו שמבואר גם באר"י הקדוש וגם ברמח"ל הקדוש, סילק אור חסדו ונוצר חלל פנוי, נשאר שם רק רשימו, ואחר כך הכניס קו אינסוף בפנים, ואחר כך נבראו הספירות דעיגולים, שהעיגול הפנימי מתוך עשרת העיגולים זה העולם הזה, ואחר כך גם 'ספירות דיושר', כביכול בדמות אדם. ועל ידי עבודתנו אנחנו יכולים לגרום לזה שיהיה תיקון בכל העולמות, ויהיה יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, ויהיה גילוי פנים, ותגיע הבריאה לתיקונה ולגאולה השלימה, או

ערב טוב, מה שלומכם? שבוע טוב! אנחנו כאן בפרשת השבוע פרשת ראה תשפ"א.

ונעסוק בעזרת ה' בשלוש סוגיות בפרשה הזו: סוגיה ראשונה הברכה והקללה – שזה בעצם עניין של שכר ועונש, ועניין של בית הבחירה – שה' יתברך בחר את המקום הקדוש ביותר להשרות שם את שכינתו, בבית המקדש על הר הבית בירושלים. וההבדל בין בשר חולין לבשר קודשים.

נתחיל בעניין של הברכה והקללה. למה צריך שיהיו ברכה וקללה? למה צריך שיהיו שכר ועונש? ה' יתברך ברא את העולם כדי להיטיב לנבראיו – "אז שייטיב לנו! מה אנחנו צריכים לטרוח כל כך הרבה?" ככה אומרים אנשים.

ובכן כידוע, לפני 'עולם התיקון' היה 'עולם התוהו', בעולם התוהו, ירדו עשר ספירות, כל ספירה אמרה "אני אמלודך, אני אמלודך", כל ספירה משכה שפע כמה שהיא רצתה לעצמה, וככה נשברו הכלים, והניצוצות, רפ"ח ניצוצין, נפלו בין הקליפות, ושמה נוצר הרע.

זאת אומרת, שמצב שהמאציל יתברך שמו נותן לאדם שפע בלי סוף, כן יש לו זכות, אין לו זכות, עשה טוב, לא עשה טוב – זה לא טוב. זה מביא בסוף, זה שנמשך שפע אינסופי, אין לשום כלי יכולת להכיל את השפע האינסופי, הוא נשבר. זה עולם התוהו.

בעולם התיקון יש שלושה קוים: קו ימין, קו שמאל, קו אמצעי, ראשיתו סוף, פנים ואחור, קו

חלילה – אנחנו יכולים לקלקל ואז באים הייסורים שזאת הקללה .

הקללה זה הייסורים, הקללה, הסתלקות השפע, החושך, ההסתר פנים. ישאל השואל: אבל גם כיום אם מישהו עושה עבירה לא קורה לו כלום, לא רואים שקורה לו כלום, ומי שעושה מצווה לא רואים שהוא, ואוו... החיים שלו הכי טובים .

זה נובע מכך ששכר מצוות בעולם הזה – אין, רק בעולם הבא יהיה שכר מצווה. אבל גם נובע מכך שיש הסתר פנים, גם ה' לא מתגלה לעיני כולם עכשיו, רק בגאולה השלימה. אבל בדורות שהיה גילוי פנים, כמו במדבר, אז כשמישהו חטא מיד היתה תגובה גלויה, וכל עם ישראל הזדעזע, כל העולמות הזדעזעו מהחטא שחטא. אם זה המקושש או אלה שעבדו את העגל וכן הלאה, כל חטא שהיה בַּפֶּרֶט או בַּפְּלִל היה גלוי, והיתה מיד תגובה מהשמים, והשכינה היתה שורה, הכל היה שונה .

בזמן של הסתר פנים, זה אחד העונשים – שה' יתברך לא מגיב באופן גלוי וברור. לכן בא רבנו הבעש"ט הקדוש והאהוב ואמר: שכל מה שקורה, הכל בהשגחה פרטית, כל דבר ודבר שקורה לאדם זה בהשגחה פרטית מדוייקת, וזו תגובה למה שהוא עושה ולבחירה שלו. הבחירה שלו המיידית באותו זמן, וגם לבחירות הקודמות שלו בעולם הזה בחיים האלה, וגם בגלגולים קודמים. הכל במדויק .

ולכן צריכים לתת את הדעת – האם הכל מתנהל לנו כמו שאנחנו רוצים, או שחלילה פתאום חוטפים איזה עונש ולא מבינים למה. אז צריך להתעמק, כמו שאמרו חכמים "מי שבאים עליו יסורים – יפשפש במעשיו. פיפשפש ולא מצא – יתלה בביטול תורה". אז יש לנו כל מיני דרכים כדי לנסות להבין מה קורה לנו, כל אחד לפי המוגבלות שלו. כי יש הסתר פנים, והדעת שלנו פגומה עוד מחטא עץ הדעת ושאר החטאים, אז לא תמיד אנחנו באמת יודעים מה, איך להתנהג, ומה לעשות, ומה הסיבה לסבל שיש לנו .

אבל אם הולכים על פי התורה, לפחות אנחנו יודעים שאנחנו עושים רצונו יתברך, ואז אמורה להיות לנו ברכה ולא קללה. אבל גם אם זה לא נראה בעין תמיד באופן ברור – אמר רבי עקיבא, "כל מה שהקדוש ברוך הוא עושה, עושה לטובה". הוא יודע יתברך אם לתת לנו קצת הרווחה או צמצום, וכל אחד בדיוק בדיוק לפי מצבו כדי להוליך אותנו לתיקון השלם. 'הנהגת השלמות' כמו שקורא לזה הרמח"ל הקדוש: 'הנהגת שכר ועונש' ו'הנהגת השלמות' עובדות ביחד כדי להביא את העולמות כולם לתיקון השלם .

אז כאן בפרשה זה נאמר באופן מאוד פשוט: אם נשמור את דרך ה' נקבל ברכה, ואם לא, חלילה, נקבל קללה. ועצם זה שבן אדם עובר על דברי התורה, דברי ה' יתברך, מיד מסתלק ממנו האור האלוקי, הוא כבר בהסתר פנים, הוא כבר בקלקול, הוא כבר בניתוק – מנתקים אותו מלמעלה בדרגה כזו או אחרת, עד לממש כרת רחמנא ליצלן! אז הבן אדם מרגיש את החושך .

כשבן אדם עושה מצווה מקבל 'אור דחסדים' כמו שאומר בעל הסולם, ואז הוא מרגיש קדושה בלב. ובכל זאת הנה יש לנו סייעתא דשמיא לאבחן בין טוב לרע, ולדעת שכדאי לעשות את הדברים הטובים וכדאי לא לעשות את הדברים הלא טובים, וזו הפתיחה של הפרשה .

גם עוד עניין מעניין, בפרשה הקודמת היה ענין של "עקב תשמעון" – ענין של השמיעה, ופה זה "ראה" – ענין של הראייה. לפי הקבלה הראייה היא יותר גבוהה מהשמיעה .

וגם אמרנו כבר שנביאים ובעלי רוח הקודש, יש להם גילויים משמים בהם שומעים קול מדבר אליהם, או רואים מחזות, עם פירוש או בלי פירוש, לפי דרגת היחווה' שמגלים לאדם. יש כאלה שמגלים להם בחלום, יש כאלה שמגלים להם בערנות או חצי ערנות, מצב של טשטוש החושים, עד למצב של פנים בפנים – כמו שדיבר ה' יתברך עם משה רבנו, שנבואתו היתה ב'אספקלריא המאירה', והכל היה ברור .

"רבנו הבעש"ט
הקדוש היה רואה
מסוף העולם ועד
סופו, היה
באוקראינה
וראה מה קורה
בארץ ישראל.
פלא פלאים!"

היו המשכן ואוהל שילה וכן הלאה, שאלה היו מקומות זמניים שבהם ה' יתברך השרה את שכינתו.

למה על הר הבית? למה הוא בחר במקום הזה? כי ככה ה' החליט שזה המקום הכי קדוש. קודש הקודשים, קודש, עזרת כהנים, עזרת ישראל, עזרת נשים. יש דרגות בקדושה – קודש הקודשים על הר הבית המקום הכי קדוש. במקום הכי קדוש שמה ה' יתברך מתגלה על ידי השראת שכינתו, שזה 'קצה התגלותו' יתברך. שזה גם כן צמצומים אחר צמצומים אחר צמצומים כדי ש'התאוה לו יתברך להיות לו זירה בתחתונים' כדי שהשכינה תשרה על מקום גשמי, זה פלא פלאים.

שמה בין הכרובים – היה מדבר עם משה בין הכרובים, הוא היה שומע את הקול. אחרים לא היו שומעים את הקול. אז אין מקום אחר שהוא קודש הקודשים, רק שם. אז רק שם לעתיד לבוא יירד בית המקדש בעזרת ה' מוכן מן השמים בגאולה השלימה, ושמה תשרה השכינה וכולנו נעלה לעבוד את ה' שכם אחד.

אין אפשרות לשנות את דרך העבודה. הצדוקים ניסו לשנות כל מיני דברים ונענשו ונכחדו. יש את העבודה של כהן לוי ישראל ראשי תיבות כל"י – כלי להשראת שכינתו.

בית המקדש תפקידו, חוץ מאשר יתגלה שמה מלכותו יתברך שמו לעד, זה המקום לכפר על חטאים של עם ישראל, וזה היה כלול בסדר העבודה כל יום: תמיד של שחרית תמיד של בין הערביים. זה לא היה מחזה פשוט כל מה שהיה קורה שם – עבודת הקורבנות, שירת הלויים, שחיטת הבהמות, זריקת הדם, כל זה היו דברים מאוד מופלאים. היו שם עשרה ניסים גלויים.

למה במקום הכי קדוש צריך שתהיה שפיכות דמים? בגלל שגם האדם מורכב מגוף גשמי בהמי, ונשמה אלוקית "חלק אלריק ממעל". אז גם לבית המקדש יש חלק גשמי וחלק

לכן משה רבנו הוא זה שהוריד את התורה ולא נביאים אחרים, כי אם זה היה נביאים אחרים אולי היה ספק במשהו, אבל דרגתו המיוחדת והיחידה של משה רבנו היתה כזו, שמה שהוא קיבל הוא מסר במדויק, בלי שום טעות. אז התורה שלנו "תורת ה' תמימה", והשליח היה משה רבנו, כן, הימושלם שבבריות, ולכן היא תורה נצחית ולא משתנה.

אז יש פה את העניין של "ראה" עניין של הראייה – הראייה הרוחנית. רבנו הבעש"ט הקדוש היה רואה מסוף העולם ועד סופו, היה באוקראינה וראה מה קורה בארץ ישראל. פלא פלאים!

איך איש האלוקים זוכה לזה? זה צריך לקרוא בספר שלנו 'איש האלוקים', אפשר להוריד אותו בחינם מהאתר, ובאופן כללי, מי שמקדש את עצמו, "מקדש את עצמו מעט מלמטה – מקדשים אותו הרבה מלמעלה", אז אם בן אדם מקדש את העיניים שלו, שומר על העיניים – אז הוא זוכה לראייה מרחוק. ראייה רוחנית, ראיית נסתרות.

ומי ששומר על האוזניים – לא לשמוע דברים שאסור לשמוע, אז הוא זוכה לשמיעה קדושה, שומע כרוזים, שומע שירת המלאכים... לא יודע – כל אחד שומע לפי הדרגה שהשיג על ידי התיקון. אז יש שמיעה ויש ראייה.

"אנחנו מתפללים שירד בית המקדש כבר, שתבוא הגאולה השלימה, כי זה יכפר על הכל ויתקן את הכל, והי' יתברך ישחוט ליצר הרע סוף סוף, הפרטי והכללי, ואז כבר יהיה עולם נצחי שאין בו רע. רק טוב."

הנושא השני זה שבפרשה ה' יתברך אומר שהוא בוחר מקום מיוחד להשכן את שכינתו שם – להשרות את שכינתו, והמקום הזה עדיין לא מתגלה, רק באמת בזמן דוד המלך ושמואל הנביא מתגלה שזה הר הבית שם, ולכן דוד קונה את המקום, ושם ייבנה בית המקדש.

למרות שאברהם אבינו הלך לעקוד את יצחק בנו בהר הבית המקום היה ידוע, אבל זה שזה המקום של בית המקדש – זה התברר בזמן דוד המלך כדי ששלמה בנו יבנה אותו. וקודם

קודשים זה לכפר, מה המשמעות שכן אדם שוחט כבש ואוכל?

אז המשמעות זה, שאחרי המבול הותר לאכול בשר, ולעם ישראל הותר לאכול בשר על ידי שחיטה כשרה, שעל ידי השחיטה הכשרה והברכה של השחיטה, הכוונה של השוחט ואחר כך האכילה של מי שאוכל את זה, מברך לפני, מברך אחרי ואומר דברי תורה – זה מעלה את הניצוצות של הקדושה שיש בדומם צומח חי מדבר.

אז מה ששייך לבהמות על ידי השחיטה – את זה מעלה היהודי שאוכל את זה, הופך את הפרה, במקום שתהיה פרה שסתם רועה באחו, מסתובבת עד שהיא מתה, היא הופכת להיות, על ידי שאוכלים אותה עם כל ההקפדות של ההלכה, היא הופכת להיות חלק מהיהודי שעובד את אבא שבשמים על פי התורה. ולכן זה תיקון והעלאה. ולכן השר הממונה על הבהמות הסכים לדבר הזה, זה בהסכמתו. השר הממונה זה השר, המלאך, הממונה על הבהמות.

ולכן אנשים שלא רוצים לאכול בהמות כי זה נראה להם לא מתאים או אכזרי או משהו כזה – הם לא מתקנים אותם, משאירים אותם בדרגה הנמוכה שלהם. הם לא עושים טובה לבהמה – הפוך. לכן אמרו חכמים שעם הארץ, אסור לו לאכול בשר. כי הוא לא יעלה את הבשר, אלא עוד יכול להיות שהבשר יוריד אותו. אז אמרו שעם הארץ יאכל רק בשבת, כי השבת מעלה את הניצוצות מעצמה.

מה... לקבוע מי זה עם הארץ? היום כבר ברוך ה' עם ישראל יודעים תורה, אז אני לא יודע כמה עמי ארצות יש, בכל אופן כדאי שכן אדם יתקדש ויגדל בתורה, כדי שבאמת הוא יהיה בחינת 'מזבח', ויעלה את הניצוצות, ויעשה נחת רוח לכל העולמות ולשכינה הקדושה, ויהיה יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, וישמח ה' במעשיו.

לאור המצב הסבוך והמסוכן, יש צורך להמתיק את הדינים. על ידי שאדם שמח בכל דבר קטן טוב שיש לו, ולכלל עם ישראל, בגשמיות וברוחניות, ומודה לה' יתברך על הטובה מכל הלב, נמתקים הדינים. לא לדאוג, לעבוד את ה' בשמחה.

יהי רצון שנוכה לגאולה השלימה בקרוב ברחמים!

לחיים! לחיים! לחיים! להתחזק בעבודתו יתברך.

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

השראתי – השראת השכינה, חלק אלוהי. ולכן כשהאדם חוטא אז צריכים להביא את הבהמה או העוף ולעשות את התיקון. משמה יעלו כל הניצוצות: דומם צומח חי מדבר, והכפרה הגדולה – זה היה ביום כיפור, על ידי כהן גדול בקודש הקודשים.

כביכול, אין לה' יתברך כלום, חוץ מכהן גדול ביום כיפור בקודש הקודשים, כי שמה הוא עושה את העבודה של הכפרה על כלל עם ישראל, על הפרט ועל הכלל, וזה גורם לייחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה. כשהעבודה לא מתקיימת מפני עוונותינו, שנחרב בית ראשון ובית שני, "שולחנו של אדם מכפר". זאת אומרת חסד, גמילות חסדים, צדקה לעניים – זה מכפר, מכפר על העוונות של האדם. כמוכן צריך "תשובה ותפילה וצדקה מעבירים את רוע הגזירה".

אז זה העניין שמובא בפרשה, שה' יתברך בחר בהר הבית דווקא להשרות את שכינתו שם. ולכן מאותו רגע שקיים בית המקדש, אז אסור להקריב קורבנות במקום אחר ובדרך אחרת, ולא על ידי עבודת הכהנים והלויים בבית המקדש.

ולכן אנחנו מתפללים שירד בית המקדש כבר, שתבוא הגאולה השלימה, כי זה יכפר על הכל ויתקן את הכל, וה' יתברך ישחוט ליצר הרע סוף סוף, הפרטי והכללי, ואז כבר יהיה עולם נצחי שאין בו רע. רק טוב. אז כולנו מצפים לקידוש ה' הגדול.

והנקודה האחרונה: העניין של לאכול בשר, לשחוט בשר חולין, לעומת בשר של קודשים. אז הבשר של קודשים – יש את ההלכות על כל קורבן וקורבן: איפה מקריבים אותו, ואיך מקריבים אותו, ומי אוכל מזה, או לא אוכלים בכלל, או שורפים הכל, או רק הכהנים, וכן הלאה.

ובשר רגיל שאנשים אוכלים, שוחטים בבית מטבחים – אז מה המשמעות? הבנו שבשר

'מתוך נפשי' – י"ח אב תשפ"א

מאת: כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

הקנאה הינה מידה כה מכוערת, כה הרסנית, כה שייכת לנחש הקדמוני!
בני האדם מסוגלים לעשות מעשים מזעזעים, רק בגלל קנאה בלתי נשלטת!
הקנאה מסתתרת עמוק בלב האדם, אך ההרס שלה נוראי – ולבסוף יתגלה לעיני כל האדם שפעל
אוון ושפך דם נקי מתוך קנאה שפלה. עד אז – סבלנות, "ואני אבטח בד"!

אם טעית, תגיד תודה כאשר מעירים אותך ומתקנים אותך!

ממה אתה נפגע? ! כאשר מצבך הוא כזה שאי אפשר להגיד לך את האמת – זה כי אינך מסוגל לעמוד
בה! ממה אתה נפגע, שלא אמרו לך את האמת? הרי אינך מסוגל לעמוד בה!

הצדיקים באים לעולם לתקן את הזולת! זהו תפקיד נורא, אחריות נוראה, אך אין ברירה! לכך
נשלחו משמים!

כאשר החברה מושחתת, החורבן מתקרב!

אם נפגעת, תאמר: נפגעתי ממך.
אל תשמור בלב, ואל תתנתק מחבריך! אין שלמות! בסוף תישאר לבד!

הדעות העקומות של האדם נובעות מהמידות הרעות שלא תוקנו!

אנחנו מפיצים את אור ה' ית' למען שמו באהבה.

אנחנו לקראת סוף התיקון, ועדיין שונאים ורודפים את עם ישראל ורוצים להעבירו מן העולם!
לא יאמן! ממש סכנת נפשות ר"ל.

האדם הוא כלום! משול כחרס הנשבר!

כ"ק האדמו"ר
מרחלין שליט"א:

**תילחם בזמן הנסיון
שלא תבוא לידי בזיון**

מתוך 'שירי אמת – תילחם על השמחה'

www.rachlin.org.il

להצטרפות לרשימת תפוצה הוסיפו את המס'
02-6520002 לאנשי הקשר ושלחו 1.

תפילה לאחדות עם ישראל

מאת: כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

אמרו נא תפילה זו בכוונה עצומה בכל יום, חוץ מבשבתות ובחגים ובימים שאין אומרים בהם תחנון. אפשר לומר את התפילה מחצות לילה ועד שקיעה.

ריבונו של עולם, רחם עלינו. רחם עלינו ברחמיך הרבים והושיענו. חמול על עמך, חמול על נחלתך. עשה למען שמך! אתה אבינו, אנו בניך, יודעים אנו שרצונך שנהיה מאוחדים כמו אחים נאמנים. יודעים אנו כמה יקר הדבר לפניך, כי על כך נחרב ביתך! והסתרת פניך מאתנו. אנו רוצים לעשות לך נחת רוח אמיתי ואינסופי. אך אוי לנו, אוי לנו, אוי לנו! אין לנו כח לגבור על יצרנו. אין לנו חכמה, בינה ודעת להילחם מלחמתך ולנצח את יצרנו, אוי לנו שגבר בגלל עוונותינו!

אך הבט נא על אבותינו הקדושים, שירשנו מהם לב טהור ורצון אינסופי לעשות לך נחת רוח. לבנו יודע את האמת, לבנו בוער באהבת ישראל, לבנו בוער באהבת חינוך! אך קשה מפאת היצר להשליט את השגת ליבנו על כל מעשינו, דיבורינו ומחשבותינו!

אנו עושים מאמצים להתגבר ולנצח את היצר, למען עשות לך נחת רוח! אך ריבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שאם לא נתפלל אליך שנצליח, ותשמע תפילתנו, לא נוכל לו! כי רבו תחבולותיו! ואנחנו רק בשר ודם, ואתה מלכנו ויודע את יצרנו! שלח נא לנו לב טהור, לב אוהב, לעבדך באמת! רחם ועזור לנו להגיע לאהבת ישראל אמיתית, שאינה תלויה בדבר! ולא על ידי יסורים וחוליים רעים! חכמינו ז"ל התפללו על ביטול יצר הרע של עבודה זרה, ונענו! בטל נא מעלינו את היצר של מחלוקת ושנאת חינוך, כי דלוננו מאד! אנא רחם עלינו!

יהי רצון מלפניך ריבונו של עולם, שנרצה בלב שלם בתיקונו של כל יהודי, ונתן את כוחנו, את כל נשמתנו, להצלת והצלחת כל היהודים בגשמיות וברוחניות! כי יקר לנו תיקונו של כל יהודי. קרב את כולנו לאהבה וליראה את שמך! מתוך אחדות שלמה!

יהי רצון שנוכל לאהוב כל יהודי באשר הוא, למרות השוני בשורש ובסוגי הנשמות, למרות השוני בדרגות התיקון, למרות כל המכשולים, ונהיה לאגודה אחת, לעשות רצונך בלב שלם! רחם עלינו כי אין בנו מעשים! עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו!

קבלת קהל בימים א-ה בשעות הערב

רחוב יפה רום 40, ירושלים ת"ו

לקביעת פגישה אנא צרו קשר בטלפון 02-6520002

נא להביא תמונות פנים של כל האנשים הקשורים בנושא היעוץ